

İkinci Konuşma

Demokrasi Anavatanında Neden Krizde?

Mahmut Kar – Türkiye Vilayeti

Esselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakatüh...

Kıymetli İzleyenler, değerli konuklar, kerim kardeşlerim!

Osmanlı Hilafet Devleti'nin İngilizler ve onların yerli ajanlarının eliyle yıkıldığı günün üzerinden tam 100 yıl geçti. Mübarek Mescid-i Aksa'nın Yahudi Varlığı tarafından işgal edilmesinin üzerinden 75 yıl geçti. Soğuk savaşın bitmesinin üzerinden 30 yıldan fazla zaman geçti. Bugün artık Avrupa'daki sanayi asrından sonra Amerikan asrının da sona erdiğini söyleyebiliriz. Çünkü bugün artık Batılı kâfirlerin elinde insanlığa sunabilecekleri kokuşmuş demokrasiden başka hiçbir şeyleri kalmadı.

Onlar, insanlığı demokrasi ile daha uzun yıllar uyutacaklarını zannediyorlardı. Yine onlar, İslam topraklarında demokratik medeniyetler inşa etmeyi hayal ediyorlardı. Aslında bu rüyalarının gerçekleşmeyeceğini çok iyi biliyorlar, lakin yapabilecekleri başka hiçbir şeyleri kalmadı. Ellerinde kalan tek şey var, o da kokuşmuş demokrasi... Onun için demokrasi vaatleri ile Afganistan'ı, Irak'ı ve Suriye'yi işgal ettiler. Onun için Tunus, Mısır, Yemen ve Libya'da demokrasi vaadi ile işbirlikçi yönetimlerin ömrünü uzattılar. Onun için Cezayir'de FIS, Türkiye'de Refah Partisi, Mısır'da İhvanı Müslim'in ve Filistin'de Hamas'ı demokratik seçimlere teşvik ettiler. Ama işlerine gelmeyince de seçimle yönetime gelen Mursi'yi devirip darbeci Sisi'yi desteklediler.

Kıymetli izleyenler! Amerika ve Batı işte bu şekilde İslam ve Müslümanlarla hesaplaşıyor. 100 yıldır devam eden bu hesaplaşma küresel bir hesaplaşmadır. İşte bu hesaplaşmada kâfirlerin elinde kalan tek kültürel silah köhne demokrasi silahıdır. Ancak ne acıdır ki; Batı'nın bu silahını Müslümanlara karşı kullanan işbirlikçi hain yöneticiler var. Onlar Irak'ın işgalini ABD'nin Ortadoğu'ya demokrasi getirmesi olarak gördüler. Türkiye Cumhurbaşkanı Erdoğan uzun yıllar Büyük Ortadoğu Projesi Eş Başkanı olarak bu uğurda çalıştı. Yazık ki emekleri hep boşa gitti. Arap Baharı hepsini değirmen gibi öğüttü.

Aynı şekilde bu yöneticiler gibi İslam'ın bir yönetim sistemi yok, Hilafet ütopya, Hilafet hayal diyen modernist alim ve akademisyenler var. Hâlbuki asıl ütopya olan demokrasidir. Çünkü demokrasi, tatbik edilmesi mümkün olmayan hayalî bir sistemdir. Neden mi? Çünkü, bütün bir halkın yönetim ve idareyi üstlenmesi imkânsızdır. Bu sistemlerin hiçbirinde halkın çoğunluğunun iradesi yönetime yansımamaktadır. Demokratik olduğu iddia edilen ülkelerin çoğu ya azınlık hükümetler ya da partilerden oluşan koalisyon hükümetleri tarafından yönetilmektedir. Bundan dolayı **“Demokrasinin tatbik edildiği ülkelerde meclisler çoğunluğun görüşünü temsil eder”** sözü yalan ve aldatmacadan başka bir şey değildir. Dolayısıyla demokrasi esasen tarihi bir yalandır.

Bunun en bariz örnekleri Batılı ülkelerde görülmektedir. Amerika'da senato ve devlet başkanı her ne kadar seçim sonuçlarına göre belirlense de asıl belirleyici olan halkın iradesi değil kapitalist sermaye şirketlerinin iradesidir. Zira Amerika'da bugüne kadar seçilen tüm

devlet başkanı ve senato üyeleri, petrol ve silah şirketi sahiplerinin iradelerini temsil etmektedirler. Öyle ki seçilenlerin, seçim kampanya masraflarını dahi onlar karşılıyorlar.

Amerika'nın uzun zamandır istismar ederek yararlandığı demokrasi günden güne erimekte ve çökmektedir. Çünkü eski Başkan Trump'ın iktidarını korumak için giriştiği saçmalıkları kamufle etmek için demokratik hukuki gerekçeler oluşturuldu. Şimdi artık Biden Trump'ın bıraktığı enkazı temizlemekle uğraşacak. Ancak bunu yaparken de diğer taraftan intikam almak isteyecek. Böylelikle Amerika iç sorunlar ve çalkantılarla uğraşıp duracak.

Artık bundan sonra ABD, işgal ve sömürülerinde sihirli ve sinsi bir söz olarak kullandığı **“demokrasi getiriyoruz”** sözünü kullanamaz hale geldi. Çünkü halklar, insanlar ve ülkeler şunu söylüyorlar: ABD önce kendi topraklarına demokrasiyi getirsin. Batı önce kendi topraklarında ve halkları üzerinde demokrasiyi uygulasin.

Getiremezler, uygulayamazlar çünkü gerçekten demokrasi sömürgeci şirket ve devletlerin halkları kandırdığı son yüzyılın en büyük yalanıdır.

25 Mayıs 2020'de Minnesota'da George Floyd'un polis memuru tarafından öldürülmesi sonrası başlayan protesto gösterilerine ABD nasıl karşılık verdi gördünüz, Trump, Beyaz Saray'ın duvarlarını geçmeye kalkıştıkları takdirde protestocuları ağır silahlı askerler ile tehdit etti. Ancak aynı Trump seçimleri kaybettiğini anladığında taraftarlarının kongre binasını basmasını engellemedi. Düşünebiliyor musunuz; dünyaya güya demokrasi dağıtan Amerika'da halk seçimi meşru görmeyerek yönetim binalarını basıyor ve ABD rüyası yerle bir oluyor.

Eğer demokrasi gerçek bir şey olsaydı ABD önce kendi halkına el uzatırdı. Ama öyle yapmadı, silahları kendi halkına çevirdi.

Demokrasi, hakikatte çirkin, tiksindirici, kokuşmuş, köhne bir sitemdir. Çünkü demokratik özgürlükler tüm insanlığı felakete sürüklemektedir. İnsanlar her şeye sahip olmak istiyorlar, olamayınca da mutlu olamıyorlar. İnsanlar para olmazsa olmaz diyorlar. Ama demokratik sistemlerin hepsinde para bir avuç azınlığın elinde ve bu azınlık aslında halkın iradesine ipotek koyuyor. Bu azınlık yönetimleri belirliyor.

-Dünya nüfusunun yarısı, yani 3 milyardan fazla insan günde 2 dolardan daha az gelire yaşıyor.

-1,5 milyar insan ise 1 dolardan daha az bir gelire yaşıyor.

-Buna karşılık dünya nüfusunun sadece yüzde 10'u, dünya toplam gelirinin yüzde 70'ini haksız yere alıyor.

-Aşırı yoksulluk sınırında yaşayanların sayısı tam tamına 1,1 milyar!

-Her yıl 10 milyondan fazla çocuk açlıktan dolayı hayatını kaybediyor.

Demokrasinin tatbik edildiği Batılı ülkelerdeki fesadın boyutlarını görmek için birkaç istatistikî bilgiyi daha sizlerle paylaşmak istiyorum.

-ABD'de her 35 dakikada bir kişi intihar ediyor, 120 saniyede bir kişinin aklî dengesi bozuluyor.

-Yine ABD’de her 23 dakikada bir kişi öldürülüyor, 6 dakikada bir kadına tecavüz ediliyor, 49 saniyede bir kişi saldırıya uğruyor.

Kıymetli İzleyenler!

Bir sistemin doğruluk ya da yanlışlığı dayandığı temel fikrin doğruluk ya da yanlışlığı ile direk bağlantılıdır. Bugün Müslümanların önüne Avrupa ve Amerika’daki tarihsel demokrasi tecrübesini süsleyip koyuyorlar. İnsanlığın demokrasi tecrübesine azıcık bakılsa orada çürümüşlük ve kokuşmuşluktan başka bir şey görülmez. Aksine İslâm’ın 13 asırlık siyasi tecrübesine bakılsa orada aydınlık ve gelişmişlik bulurlar. Ama maalesef İslam dünyasındaki hain yöneticiler, kompleksli düşünür ve alimler yüzünü hep Batı’ya çevirmiş durumdadır. Hep Batılı demokrasiyi kendi topraklarında yaymaya talip olurlar. Sanki bizim bir projemiz yokmuş gibi, sanki İslam bir yönetim sistemi ortaya koymamış gibi...

Bütün bunlardan sonra biz diyoruz ki evet, biz talibiz. Çünkü bizim sahil bir projemiz var. Çünkü biz, İslâm’ın, istisnasız hayatın tüm yönlerini düzenleyen kapsamlı ve eksiksiz bir ideoloji, bir şeriat olduğunu söylüyoruz.

Allah Subhanehu ve Teala Şöyle buyurmuştur:

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا

“Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim. Size nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslâm’ı seçtim.” (Maide 3)

Bu sebeple diyoruz ki bizim doğru bir projemiz var ve o proje; Râşidî Hilâfet Projesidir. Râşidî Hilâfet, İslâm Nizamını hayatta tatbik edecek İslâm’ın yönetim modelidir. Râşidî Hilâfet, açık bir şer’î hükümdür.

Hizb-ut Tahrir Emiri Ata B. Halil Ebu’r Raşta’nın, bundan 6 yıl önce İstanbul’da yapılan “Demokratik Başkanlık Modeli Mi, Râşidî Hilâfet Mi?” başlıklı konferans için yaptığı konuşmadan kısa bir bölümü sizlerle paylaşarak sözlerime son veriyorum:

Kıymetli emirimiz şöyle dedi:

“Gerçek Hilâfet meçhul değildir. Gerçek Hilafet, Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in beyan ettiği ve onun ardından gelen râşid halifelerin üzerinde yürüdüğü seçkin bir nizamdır. Hilâfet, imparatorluk veya krallık olmadığı gibi, cumhuriyet rejimine göre parlamenter sistem veya başkanlık da değildir. Hilâfet, ne Allah’tan başkasının kanun koyduğu demokrasi veya diktatörlüktür, ne de beşerî sistemlerden herhangi birisidir. Adalet Hilâfet’tir. Yöneticileri imamlar olan halifelerdir. Onlarla korunulur ve onların arkasında savaşılır. Hilâfet, kanları, namusları ve malları koruyup zimmete vefa gösterendir. Baskı ve zor kullanarak değil, rıza ve serbest irade ile biat alır. İnsanlar, korkarak ve endişe ile değil, güven içinde ona göçerler.”

Vesselamu aleykum ve rahmetullah